

वा ० रा ०

॥ ४५ ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ भद्रे मे मम किं द्रुतं वक्तुकामासि ॥ एवं वदता विद्युज्जिह्वधोपिविशिष्य न ज्ञायत इति सूच्यते ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ यतो मे भर्ता हतोऽतो हं बंधुना त्वया स्वयं मेव हतास्मि ॥ २९ ॥ ननु इति पृथक्पदे ॥ जामातानामसमरेष्वपिरक्ष्यो नूनं काकुः रक्ष्य एवेत्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ न भेतव्यं च सर्वशः बांधवादिभ्योपि मा भैषीः स्वैरंचरेत्य

प्रविवेश पुरिलंकां पूज्यमानो निशाचरैः ॥ एतस्मिन्नंतरे घोराराक्षसीकामरूपिणी ॥ २४ ॥ सहसा पतिता भूमौ भगिनी रावणस्य सा ॥ तां स्वसारं समुत्थाप्य रावणः परिसांत्वयन् ॥ २५ ॥ अब्रवीत्किमिदं भद्रे वक्तुकामासि मां द्रुतं ॥ सा वाष्पपरिरुद्धा क्षीरक्ताक्षी वाक्यमब्रवीत् ॥ २६ ॥ कृतास्मि विधवाराजं स्वयावलवता बलात् ॥ एते राजंस्त्वया वीर्याद्वैत्या विनिहतारणे ॥ २७ ॥ कालकेया इति ख्याताः सहस्राणि चतुर्दश ॥ प्राणेभ्योपि गरीयान्मेतत्र भर्ता महाबलः ॥ २८ ॥ सोऽपि त्वया हतस्तारिपुणा भ्रातृगंधिना ॥ त्वयास्मिनिहताराजं स्वयमेव हिवंधुना ॥ २९ ॥ राजन्वैधव्यशब्दं च भोक्ष्यामित्वत्कृतं त्वहं ॥ ननु नाम त्वयारक्ष्यो जामाता समरेष्वपि ॥ ३० ॥ स त्वयानिहतो युद्धे स्वयमेव न लज्जसे ॥ एवमुक्तो दशग्रीवो भगिन्या क्रोशमानया ॥ ३१ ॥ अब्रवीत्सांत्वयित्वा तां सामपूर्वमिदं वचः ॥ अलं वत्से रुदित्वा तेन भेतव्यं च सर्वशः ॥ ३२ ॥ दानमानप्रसादैस्त्वां तोषयिष्यामि यत्नतः ॥ युद्धप्रमत्तो व्याक्षितो जयकांक्षी क्षिपन् शरान् ॥ ३३ ॥ नाहमज्ञासि पंथुध्यन्स्वान्परांस्वापि संयुगे ॥ जामातरं न जाने स्म प्रहरन् युद्धदुर्मदः ॥ ३४ ॥ तेनासौ निहतः संख्ये मया भर्ता तव स्वसः ॥ अस्मिन्काले तु यत्प्राप्तं तत्करिष्यामि ते हितं ॥ ३५ ॥ भ्रातुरैश्वर्ययुक्तस्य खरस्य वसपार्श्वतः ॥ चतुर्दशानां भ्राता ते सहस्राणां भविष्यति ॥ ३६ ॥ प्रभुः प्रयाणे दाने च राक्षसानां महाबलः ॥ तत्र मातृष्वसेयस्ते भ्राता यं वै खरः प्रभुः ॥ ३७ ॥

॥ ३४ ॥ अस्मिन्काले तु यत्प्राप्तं कर्तव्यत्वेनेति शेषः ॥ ३५ ॥ भ्रातुर्मातृष्वसेयस्य खरस्य समीपे पार्श्वतो वसतस्तसमीपे वसेत्यर्थः ॥ मम राज्यपारवश्येन त्वत्समानेऽवकाशाभाव इति भावः ॥ ३६ ॥ प्रयाणे प्रेषणे ॥ दानेऽन्ववस्त्रादिदाने प्रभुस्ते भ्रातेत्यन्वयः ॥ ३७ ॥

उ० का०

॥ ४५ ॥

र्थ इति तीर्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥